

[Krag.]

foretog Prøve med Hensyn til Virkningen af Fordelingen mellem disse 5 Refusionsforbund, at man kom til saa store Forskydninger, at de praktisk ikke var anvendelige. Det har den højtærede Minister, Forfatteren til dette store Værk, naturligvis ikke haft Midler til at prøve, da han skrev Forslaget om de 5 Refusionsforbund. Jeg nævner derfor slet ikke dette for at rette noget Angreb paa Forfatteren af „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, endsiage paa den højtærede Minister, men blot for at gøre opmærksom paa, hvor hurtigt rent teoretiske Opstillinger kan komme til at visne i Virkelighedens haarde Blæst.

Nu har det raadgivende Udvalg saa prøvet en hel Række af forskellige Kombinationer mellem Kommuner, og ogsaa med Hensyn til Fordelingsregler indenfor hvert enkelt Kommuneomraade, for at finde den Form for Udformningen af Refusionsforbundet, som gav den mindste Forskydning. Jeg maa sige, at da jeg læste det, beundrede jeg virkelig det vedkommende Udvalg. Sikken en Taalmodighed, det har udfoldet! For hver ny Opstilling, de kom til — og hver var jo selvfølgelig ledsaget af omfattende Beregninger og Prøver — viste det sig, at den var fuldstændig ubrugelig. Den skød Udgifterne rundt blandt Kommunerne i vildt Kaos og kunde aldeles ikke omsættes i Praksis. Men de Herrer i dette Udvalg under Ledelse af Folketingets højtærede Formand blev ufortrødent ved, og de fik prøvet i alt 15 forskellige Kombinationer. Man maa virkelig beundre dette Arbejde, men naturligvis gik det her, som det saa tidt gaar Mennesker, som sidder overfor en Opgave, der Skridt for Skridt, som de gaar fremad, viser sig at være uløselig, at til sidst siger de: Det kan ikke nytte noget, at vi kryber i det, vi maa springe i det; og saa sprang de ud i et samtlige Landets Kommuner omfattende Refusionsforbund. Og saa har de altsaa været saa heldige, at det har vist sig, at de Forskydninger mellem Kommunetyper og mellem Kommuner indbyrdes, som deraf er fulgt, har været — jeg vil ikke sige minimale . . . (*Socialministeren* [Steincke]: Naa!) . . . Ja, Ministeren vil nu have, at de skal kaldes minimale. Vel, jeg, som gerne vil tækkes ham i denne Sag, jeg gaar ind paa det og siger: De er minimale i Sammenlig-

ning med de Forskydninger, som andre Kombinationer, bl. a. de 5 Refusionsforbund fra „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ . . . (Afbrydelse af Socialministeren). Altsaa for saa vidt. Men der er alligevel betydelige Forskydninger, større Forskydninger, end man tør forvente vil blive modtaget med Tilfredshed ude i Landets Kommuner.

Nu maa jeg sige, at det foreliggende Lovforslag er paa alle Punkter klart affattet, og Bemærkningerne er, naar undtages ganske enkelte Steder, hvor man har haft det Uheld at udtrykke det modsatte af, hvad man vilde, affattet paa en Maade, som maa erkendes at være fuldt ud tilfredsstillende, men her er et Punkt, hvor i hvert Fald jeg ikke har været i Stand til at trænge til Bunds i Sagen. Man vil jo foretage Fordelingen af det samlede Refusionsbeløb, hvis Opgørelse den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har skildret, saaledes, at $\frac{1}{3}$ skal fordeles efter Indbyggertal, $\frac{1}{3}$ efter Indkomsten før Fradrag af det skattefrie Beløb og $\frac{1}{3}$ efter Grundværdi plus $\frac{3}{4}$ af Ejendomsskyldværdi, og jeg tror, det er et godt Fordelingsgrundlag, og det glæder mig, at man har valgt dette. Det er jo det Fordelingsgrundlag, som vi vilde have anvendt ved Fordelingen af Amtsskatter paa Amtets Kommuner, hvis vi havde faaet vor Amtsskattereform gennemført. Det glæder mig, at vi dog ogsaa har været i Stand til at finde et Korn, som i denne Forbindelse var værd at samle op.

Men nu Resultatet af hele denne Ordning i Forhold til de hidtidige Udgifter? Ja, der maa jeg forstaa de Oplysninger, der er givet, saaledes, at Hovedstaden, Storkøbenhavn, vil faa en Lettelse paa 1,8 Mill. Kr., rigtignok saaledes, at det egentlige København faar en Lettelse paa 3 Mill. Kr., medens Frederiksberg faar en lille Forhøjelse paa 400 000 Kr. og Gentofte en Forhøjelse paa ikke mindre end 800 000 Kr. Det kan jo gerne være, at Byrderne har været urimeligt fordelt her i Storkøbenhavn i Forvejen, saaledes at dette er Udtryk for Retfærdighed, men i hvert Tilfælde, betydelige Forskydninger er det . . . (*Socialministeren* [Steincke] Sindssygevæsenet!) . . . Ja, der er naturligvis en Aarsag, det tvivler jeg ikke om. I Købstæderne vil der komme en Nedgang paa 3,6 Mill. Kr., og det kan være, at den højtærede Minister, ligesom han nu straks kunde give mig Oplysning om, hvad Grun-